

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Quod cum esset Deus Verbum, factus sit homo: nec homo simpliciter nuda
coniunctione honoratus, vocatus sit ad parem dignitatem Dei Verbi, siue
auctoritatem, sicut quibusdam videtur. Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

ANNO CHRISTI 431

τὸ ἅγιον ἄλλων ὑπερ-
 ημετέρῃ, τῆς θείας ἡμῶν οὐσίας καταση-
 μῶσαι αὐτῶν ὑπεροχῶν. ἀδρει δὲ,
 ὅπως ἐκ βωτῶν ὅλη ἐκελευσάτω χρυ-
 σίῳ κατασκευῆσαι ἑσώθεν καὶ ἔξωθεν.
 ἰσώτω μὲν γὰρ τῆ ἀγία σαρκὶ θεὸς ὢν
 ὁ λόγος· καὶ ἔπειτα, ὅτι τὸ ἔξω-
 θεν ἐκελευσάτω τῶν βωτῶν. ὅτι ἡ
 πλὴν ἐνοδοσαν τῶ σώματι ψυχῶν λο-
 γικῶν, ἰδίῳ ἐποιήσατο κατασκευῆσαι
 αὐτὸ καὶ ἔσωθεν αὐτῶν κατασκευασά-
 σθαι ἑπιπέτα. ὅτι ἡ ἀσύχουτοι με-
 μνήσαν αἱ φύσεις, ἡ γὰρ ὑπερ-
 σῆς, ἐντεθεν εἰσομένη. τὸ γὰρ τοῖ
 χρυσίον ἐπαληθευμένον τῶ ξύλῳ
 μεμνήσαν ὅτι ἰσῶ· καὶ κεπελούτῃ
 μὲν τὸ ξύλον τῆ χρυσίου πλὴν δέξω,
 πλὴν ἐκ ἀπέτη τῆ εἰς ξύλον. ὅτι ἡ ἐκ
 βωτῶν εἰς τύπον ἀδραμαβάνεται
 τῆ Χρυσίου, διὰ πολλῶν αὐτῶν πρῶσε-
 ται λόγων· ἀρεβάνεται γὰρ τῆ Ἰσ-
 ραήλ, ἡ ποδοσαν αὐτῶν ἀνάπτωσιν. ἔφη
 δὲ ποῦ ἔστι ὁ Χρυσίου· πορβόσμαι, καὶ
 ἐπομάσσω τὸν ὑμῶν.

aurum vero quasi materies a-
 liis preciosior, diuinæ nobis in-
 dicat substantiæ * maiestatem. * excellen-
 tiam.
 Attende igitur, quemadmo-
 dum arca tota inaurata sit au-
 ro puro extra & intra. Vni-
 tum siquidem fuerat sanctæ car-
 ni Deus Verbum, & id est, vt
 opinor, arcam fuisse extra in-
 auratam. Quod vero & ani-
 mam rationabilem, quæ cor-
 pori inerat, propriam fecerit,
 ex hoc apparet, quod & arcam
 intra inaurari præceperit. Quod
 autem naturæ, siue substantiæ
 inconfusæ manserint, hinc di-
 scimus. Aurum enim superli-
 tum ligno, mansit id quod
 erat; & ditatum est lignum
 ipsa auri gloria, sed lignum ef-
 se non desinit. Quod vero arca
 in Christi accipiatur imaginem,
 plurimis potest probationibus
 declarari. Præibat enim his qui
 sunt ex Israel, quærens ipsis re-
 quietem. Ait autem alicubi Chri-
 stus: *Abibo, & parabo vobis lo-*
cum.

*Quod cum esset Deus Verbum, factus sit homo: nec homo simpliciter
 nuda coniunctione honoratus, vocatus sit ad parem dignitatem Dei
 Verbi, siue auctoritatem, sicut quibusdam videtur.*

CAP. XII.

D IVINVS Paulus magnum quidem ait esse mysterium pietatis;
 & vere res ita se habet: *Manifestatus est enim in carne, cum sit* 1. Tim. 3.
Deus Verbum, iustificatus est autem & in spiritu. nullo enim modo
 nostris videtur infirmitatibus contineri, licet iuxta nos homo sit fa-
 ctus. *non enim fecit peccatum.* Apparuit autem & angelis: neque 1. Petr. 2.
 enim generationem ipsius secundum carnem ignorauerunt. Prædi-
 catus est autem & gentibus, quasi Deus homo factus: ita autem cre- 1. Tim. 3.
 ditus est in mundo. Probauit autem diuinus Paulus, ita scribens:
Propter quod memores estote, quod aliquando vos gentes in carne, qui Ephes. 2.
dicebamini præputium ab ea quæ dicitur circumcisio in carne manu facta,
quia eratis illo tempore sine Christo, alienati a conuersatione Israel, &
hospites testamentorum, promissionis spem non habentes, & sine Deo in
mundo. Erant ergo gentes in mundo sine Deo, cum absque Christo
 essent. Verum quoniam agnouerunt eum, quia vere & natura Deum

esse agnouerunt, ipsæ quoque ab eo cognitæ sunt, fidem confitentes. *1. Tim. 3.* *Et ipse assumptus est in gloria,* certe diuina. Pfallit enim beatus Dauid: *Psalms. 46.* *Ascendit Deus in iubilo.* Ascendit enim certe cum corpore, nec in nuda deitate. Deus enim erat incarnatus. Credimus enim non in vnum nostri similem, deitate per gratiam honoratum, ne cultores esse hominis detegamur; sed in Deum magis, qui in serui forma comparuit, & qui vere fuit nostri similis, in humanitate tamen Deus remansit. Deus enim Verbum, carne assumpta, non deposuit quod erat. Intelligitur autem idem Deus simul & homo: & fidei quidem ratio ita se habet, & recte quidem.

Sed si forte aliquis dicat: Quid mali est, si intelligatur homo similis nostri apprehendere deitatem; ac non magis Deus homo fieri? Respondemus, mille esse, quæ e contrario possint opponi, & pene etiam nutu significantia, nos oportere reniti constanter, nec credere ita esse. Age enim, ante alia dispensationis, quæ cum carne facta est, modum cernamus, & nostrarum rerum naturam subtilius perscrutemur. Periclitata est hominis natura, & depressa malis extremis, maledictione & morte damnata, & peccati laqueis irretita, errabat & erat in tenebris; Deum nesciebat eum, qui est natura & veritate; præter Creatorem coluit creaturam. Quomodo igitur huiusmodi malis poterat liberari? An illud dicemus, quod fas erat humanitati diuinam naturam apprehendere, quæ nesciret omnino qualis esset dignitas naturæ cælestis, cum esset ignorantia tenebris occupata, & peccati sordibus inquinata? Quomodo poterat fieri, vt apprehenderet sanctam naturam, & acciperet gloriam, quam nemo inueniet, nisi acceperit? Concedamus enim quod cognouerit fortasse, & scierit apprehendere dumtaxat; quis est qui docuerit? *Rom. 10.* *Quomodo enim credent, nisi audierint?* Ceterum non id est apprehendere deitatem, & conuenientem ei gloriam capere: ergo decentius sit, & recte quidem, ita sentire, quod seruare volens id quod perierat, descendens ad nos Deus Verbum, per quod omnia, in id se quod non erat immisit, vt & hominis natura id quod non erat fieret diuinæ maiestatis dignitatibus per adunationem nitescens, quæ subleuata est magis vltra naturam, quam deiicit *intra naturam inuertibilem Deum. *infra Conueniens erat, vt incorruptibilis natura apprehenderet corruptibilem, vt eam peste liberaret: conueniens erat, qui peccare non nouerat, cum peccatoribus conformari, vt peccata compesceret. *2. Cor. 5.* Quemadmodum enim vbicumque lux fuerit, caligo interit tenebrarum: ita etiam immortalitate præsentem, omnis certe pestis fugitiua discedet; & præsentem eo qui peccatum non nouit (qui etiam proprium corpus efficit quod est *in peccatum) cedit omne peccatum. *al. im-peccatū, id est, ab-que macula.

Quod vero Verbum, cum esset Deus, factum sit homo, & non magis homo deificatus intelligatur Christus, etiam ex sacris literis enitar ostendere. *Philipp. 2.* Ait igitur beatus Paulus de Vnigenito: *Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, vt esset equalis Deo; sed se exinaniuit, formam serui accipiens, in similitudine hominum factus,*

ANNO
 CHRISTI
 431.

*& habitu inuentus vt homo : humiliavit se, factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Propterea & Deus illum exaltauit, & donauit ei nomen, quod est supra omne nomen, vt in nomine Iesu Christi omne genu flectatur, caelestium, & terrestrium, & infernorum: & omnis lingua confiteatur, quod Dominus noster Iesus Christus in gloriam Dei Patris. Quem igitur dicemus in forma esse & in æqualitate Patris, & hæc non rapinam arbitratum, sed descendisse magis in exinanitatem, & in formam serui, & se humiliantem, & in similitudine nostra fuisse factum? Si hominem factum ex muliere nudum & solum, quomodo is erat in forma & æqualitate Patris? vel quomodo habebat plenitudinem, vt intelligatur exinanitus? vel in qua antea positus celsitudine semet humiliasse dicitur? vel quomodo in similitudine hominum factus est, qui id erat antea per naturam, * etsi non id factus esse forte dicatur? Vbi autem magis exinanitus est, assumens plenitudinem deitatis? vel quomodo non sit factus altissimus, qui in gloriam supernam ascenderit? Igitur non hominem Deum factum dicemus; factum autem magis esse in exinanitione propter humanitatem Dei Verbum, quod erat in æqualitate Patris & forma. Exinanitum est enim hoc modo propter similitudinem nostram, cum esset plenus, vt Deus: humiliatus est propter carnem, cum a diuinæ maiestatis fastigio non discedat. sedem enim habet altissimam. factus est in similitudine hominum, cum sit eiusdem formæ cum Patre, vt cuius est figura substantiæ. Verum quoniam semel factus est iuxta nos, ascendisse dicitur & cum carne in gloriam deitatis, quam patentem quidem habebat, quasi propriam; alio tamen pacto in ea fuit propter humanitatem. Dominus enim omnium esse creditur etiam cum carne. Flectitur autem ipsi omne genu, & id non ad dolorem, vel contumeliam Patris, sed magis ad gloriam. Gaudet enim & glorificatur, dum ab omnibus Filius adoratur, licet factus sit similis nostri. Scriptum est autem rursus: *Non enim angelos apprehendit, sed semen**

* etiam si id factus esse non dicere - tur?

Hebr. 1.

Abrahæ apprehendit: vnde debuit per omnia fratribus assimilari. Ecce semen

Hebr. 2.

* f. nimium

*Abrahæ apprehendit; * verum quod Deus est; & non homo nescio quis nostri similis deitatem apprehendit: & ipse nobis assimilatur; & nuncupatur frater vt homo, non nos ei, quantum est ad deitatis naturam. Et rursus: *Quoniam pueri communicauerunt sanguini & carni, & ipse similiter participauit eis: vt per mortem destrueret eum, qui imperium obtinebat mortis, id est, diabolum; & liberaret eos, qui timore mortis per omnem vitam obnoxii erant seruituti. Ecce iterum ipse similiter vt nos participauit sanguini & carni; & ea res causam habet coniunctissimam ac proximam. Scriptum est enim: *Nam quod impos-***

Ibidem.

Rom. 8.

sibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem; Deus Filium suum misit in similitudinem carnis peccati, & de peccato peccatum condemnauit in carne. Attende iterum, quod non homo affectans diuinam naturam ostenditur, & ad eius dignitatem ascendens; sed mittens magis suum Filium Deus & Pater in similitudine carnis peccati, vt destrueret peccatum. Ergo Verbum, cum sit Deus, se in exinanitionem, homo factus, immisit; & non homo simpliciter diuinam gloriam affectans, Christus videtur.

at. im-
 peccatū,
 i est, ab-
 ue ma-
 ula.

infra